

har besluttet. — Forslag under Nr. 3 gaar ud paa at gaa bort fra det, som det høie Thing vedtog i Gaar efter et Forslag, hvori jeg ikke var Deltager, altsaa at føre Begrændsningen i § 9 tilbage til det, som staar i Forslaget, saaledes som det er vedtaget fra Folkethingets Side, idet der stod „en Fjerdedel“ af de Bunde, hvor Fiske- yngelen særlig udskræftes, i Stedet for at bevare Ordet „Del“, som det høie Thing vedtog efter Forslag fra anden Side. Det er klart, og det blev ogsaa fremhævet af den høitærede Indenrigsminister, at det er en Fordel for det Viemed at værne om Fiske- yngelen, at bruge det videre Udtryk „Del“, da man derved blev stillet friere; men det vil vist ogsaa erkjendes, saaledes som det blev udtalt af den ærede Minister, at det maatte være tilstrækkeligt ved en fornuftig Anvendelse af § 9 fra Ministerens Side, om det begrændses til en „Fjerdedel“. Naar det nu vides, at det forholder sig saa, at der med Hensyn til denne Paragrafs Tilblivelse i den Form, hvori den foreligger for os som vedtaget i Folkethinget, naar man nu veed, at det hører med til dens Tilblivelseshistorie, at man gik ind paa denne Fjerdedel, saa vil det forstaaes, at man ved at opgive det og blive ved det mere frit stillende Ord „Del“ dog kan komme til at lægge Hindringer i Veien for Loven, som der altsaa i Sagens Realitet ikke turde være tilstrækkelig Grund til. Jeg har det Haab, og jeg antager, at det ærede Medlem af Thinget, som var den, der væsentlig alene stillede dette Forslag, og hvis Forslag Thinget vedtog, selv vil tilraade Thinget at gjøre denne Forandring, og jeg vil altsaa med Varme anbefale, at man ændrer dette for ikke paa dette Punkt at holde fast ved Noget, der kunde blive til Hinder for Lovens Tilblivelse. Hvad dernæst Ændringsforslaget under Nr. 4 angaar, da forholder det sig saaledes, at det høie Thing var saa velvilligt at vedtage ved 2den Behandling i Gaar to Forslag, som fra de disse Forslagsstilleres Side nærmest vare tænkte som Alternativer; men de vare saa ventlige at vedtage dem begge to. Dette giver ikke absolut en Meningsløshed — det maa jeg indrømme, det gjør det ikke — men det er alligevel for meget af det Gode, og dette kan rettes paa den Maade, at man lader den ene af disse indstemte Ting falde. De indstemte, at der ved Siden af Naers og Bækkes naturlige eller ved Kunst frembragte Udløb skulde indføres „Kanaler“, og de stemte ligeledes ind, at forsaavidt der var Tale om Udløb, skulde der tales baade om

naturlige og de ved Kunst frembragte Udløb; men det er jo netop Kanaler. Vi opfordre Dem til at stemme det Første ud. 3 og for sig vil Ingen af os være mere stemt for, at de skulle stemme det Ene ud snarere end det Andet, men ogsaa her vides det, at det vil vække mindre Betænkelse eller sandsynligvis vil faae Tilslutning — der vil ikke komme Strid paa dette Punkt — naar der ved det Første stemmes ud Tilføielsen af „Kanaler“, men der ved det Andet bliver staaende de ved Kunst frembragte Udløb. Derved tro vi, at det Væsentlige er naaet, og at man heller ikke ved paa dette Punkt strengt at fastholde Noget, som væsentlig blot bliver en Formalitet, skulde lægge Loven Hindringer i Veien. — Hvad Forslaget under Nr. 5 angaar, er det et Forslag, som jeg tror, jeg var alene om at stille, som blev vedtaget her i Gaar ved Navneopraab efter Forhandlingen, og som jeg altsaa nu er med til at foreslaa forandret i Retning af det, som de, der ellers havde været mine Medforslagsstillere ved 2den Behandling havde foreslaaet, nemlig at blive ved, hvad Folkethinget havde vedtaget. Og det gjør jeg af den Grund, at det, som jeg ogsaa udtalte under Forhandlingen, mere var et Principspørgsmaal end noget vigtigt Realitetsspørgsmaal. Jeg ansaa det for rigtigt i Principet at holde paa denne Deling mellem Staten og de kommunale Kasser, som var opstillet i det af mig stillede Forslag, men det gjaldt ikke væsentlig store betydelige Udgifter, og der er aldrig nogen Nødvendighed for at fastholde Principerne saaledes i deres yderste Konsekvents, at man for at opretholde dem, kommer til at bringe Offre af noget væsentligt Gode, og saavidt jeg forstod det, var det ogsaa den høitærede Indenrigsministers Standpunkt, at han tilraadede at vedtage denne Deling, men iøvrigt erkjendte, at der her var Spørgsmaal om saadanne mindre betydelige Udgifter, at det ikke var saa forfærdeligt, naar man lod det blive ved, hvad Folkethingets Forslag gik ud paa, nemlig at Staten bærer disse Udgifter til Vedtægters Tilveiebringelse. Og naar det altsaa ogsaa her vides, at paa dette Punkt vil man i det andet Thing næppe slutte sig til, hvad der blev vedtaget her i Gaar i Lands- thinget, saa vil jeg mene — og det Samme have andre ærede Herrer været enige med mig i, at dette ikke er et Punkt, hvor Lands- thinget bør stille sig saaledes, at det vækker Modstand, som kunde blive Loven til Hinder. — Paa noget lignende Maade forholder det sig med Forslaget under Nr. 6. Det vil erindres, at det blev vedtaget her at tage de samme Lønninger op for Fisterkontrollører